

YKSITYINEN RIPPI

1. Alkusiunaus

Ripin vastaanottaja:

Isän ja (+) Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Ripittäytyvä:

Aamen.

2. Rippi

Ripittäytyvä tunnustaa syntinsä seuraavan synnintunnustuksen sanoin tai vapaasti.

1. Jumala, taivaallinen Isämme.
Olen tehnyt syntiä sinua vastaan
ajatuksin ja sanoin, teoin ja laiminlyönnein.
Erityisesti tunnustan, että olen – –.
Se painaa omaatuntoani.
Sinä näet myös ne synnit, joita en itsekään tiedä.
Kadun tätä kaikkea ja rukoilen:
ole minulle armollinen ja anna syntini anteeksi
rakkaan Poikasi Jeesuksen Kristuksen tähden.

Ripin vastaanottaja:

Herramme Jeesus Kristus on sanonut opetuslapsilleen:
»Jolle te annatte synnit anteeksi,
hänelle ne ovat anteeksi annetut.»
Jeesuksen Kristuksen palvelijana julistan,
että sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi
Isän ja (+) Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Ripittäytyvä:

Aamen.

3. Siunaus

Ripin vastaanottaja:

Herra (+) siunatkoon sinua.
Hän varjelkoon sinut kaikesta pahasta
ja johtakoon sinut ikuiseen elämään.

Ripittäytyvä:

Aamen.

Mikä rippi on?

Ripistä voi sanana tulla ensimmäisenä mieleen rippikoulu. Näin siksi, että aikaisemmin ripin eli synnintunnustuksen ja -päästön yhteydessä ripittäytyjältä kyseltiin uskon perusasioihin kuuluvia asioita kuten Isä meidän -rukouksen osaamista. Nykyään ripin yhteydessä ei enää kuulustella kristinopin osaamista vaan toimitus keskittyy syntien anteeksisaamiseen.

Luterilaisuudessa rippi voidaan toimittaa jumalanpalveluksessa koolla olevan seurakunnan yhteisenä, eli yleisenä rippinä. Se voidaan kuitenkin toimittaa myös yksittäiselle seurakuntalaiselle. Tätä kutsutaan yksityisripiksi. 1800-luvulla tunnettiin myös tilanteita, joissa yksittäinen seurakuntalainen tunnusti omat syntinsä koko seurakunnan edessä. Tätä kutsuttiin julkiripiksi.

Yksityisripissä on kyse ihmisen ja Jumalan välisestä sovinnosta, jossa synnit tunnustetaan ja saadaan anteeksi. Yksityisripin synninpäästö on Jumalan oma sana ja se julistetaan Jumalan käskystä (vrt. Augsburgin tunnustus XI ja XXV). Ripin merkitystä kuvaa hyvin se, että osa luterilaisista kirkoista sekä luterilaiset Tunnustuskirjat kutsuvat sitä sakramentiksi (vrt. Augsburgin tunnustuksen Puolustus XIII).

Luterilaisen ymmärryksen mukaan ripissä toimiva pappi on Kristuksen ja seurakunnan edustajana. Hän rukoilee Jumalan edessä ripittäytyjän puolesta ja välittää tälle Jumalan anteeksiannon synninpäästön sanoin. Näin pappi täyttää Jeesuksen antaman tehtävän, kuten Johanneksen evankeliumissa 20:23 sanotaan: "Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."

Rippi on yksi Jumalan armon saamisen muodoista, jossa rikkinäinen ihminen saa kokea sisäistä parantumista. Papilla on ehdoton vaitiolovelvollisuus ripissä kuulemastaan!

Valmistautuminen yksityisrippiin

Kristitty voi valmistautua rippiin tutkimalla elämänsä 10 käskyn valossa. Kuinka olen onnistunut pitämään Jumalan käskyt? Olenko ollut elävä oksa siinä viiniköynnöksessä, joka Kristus on? Olenko rakastanut Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäni niin kuin itseäni?

Syntien tunnustamisessa olennaista ei ole osata luetella kaikkia syntejään. Ripittäytyjä voi kertoa ne, jotka hän osaa ja jotka hänellä ovat päällimmäisenä ja liittää ne osaksi yleistä synnintunnustusta (vrt. yksityisripin 1. synnintunnustusvaihtoehto).

Ripittäytymiseen kuuluu mielenmuutos, päätös jättää synti taakse ja tahto astua uuteen puhtauteen synninpäästön vastaanottamisen kautta. On hyvä ennen rippiä tutkia omaa sydäntään myös tämän osalta. Kuitenkaan synninpäästön voima ei perustu ihmisen katumuksen syvyyteen vaan Kristuksen asetukseen ja lupaukseen. Annettuun synninpäästöön saa tarttua luottavaisin mielin, Jumalan rakkauteen ja hyvyyteen turvautuen.